

**Posudek pro účely uznání diplomové práce jako práce rigorózní
ve smyslu čl. 8 odst. 1 Rigorózního řádu Univerzity Karlovy**

Název práce: **Role orgánů soudní moci v procesu integrace Spojených států amerických a Evropské unie**

Autor práce: **Jan Zelený**

Autorka posudku: **Miluše Kindlová**

Účelem tohoto posudku je zhodnotit, zda diplomová práce pana Jana Zeleného splňuje předpoklady pro její uznání jako práce rigorózní.

Posuzovaná práce se zabývá srovnáním integrační role soudů v rámci Spojených států amerických a Evropské unie, a to jak v historickém, tak recentním časovém horizontu. Autor se nejprve věnuje problematice, zda lze vůbec ke srovnání přistupovat, aniž by bylo srovnáváno nesrovnatelné, přičemž se zaměřuje na projevy principu federalismu ve vývoji Spojených států a Evropské unie. V další kapitole se autor podrobně zaobírá posunem v postavení Soudního dvoru od slabého „správního soudu“ k mnohem významnějšímu postavení právního, ale i politického aktéra. Ukazuje, jaké principy vyvozené judikaturou působily ve prospěch integrace, upozorňuje i na vtažení soudů v členských státech do rámce prosazování evropského práva coby „evropských soudů“ i na „dialog“ Soudního dvoru s nejvyššími soudními instancemi členských států. Následující část pak už sleduje americký Nejvyšší soud, opět od skromných počátků téměř spícího orgánu až do dnešního stavu. U obou soudů označuje autor jako společného jmenovatele to, že působily v prostředí vysokých politických očekávání od fungování federálních (unijních) struktur, avšak v podmínkách, kdy tyto úrovně vládnutí nenabízely pro tento cíl dostatečně efektivní prostředky a akceschopnost („*Democratic Myth/Reality Gap*“ v díle H. Rasmussena, např. existence tzv. lucemburského kompromisu jednomyslnosti v Evropských společenstvích nebo složitý proces formálních ústavních dodatků ve Spojených státech), které do jisté míry sanovaly právě nejvyšší soudní instance. Obě soudní instituce tedy často působily jako motory integrace, a to i za pomoci nových interpretací americké Ústavy a zakládacích smluv ES/EU, přičemž se nevyhnuly ani kritice ze soudního aktivismu [který je však podle autora v případě nečinnosti legislatury v určitých případech legitimní (84)]. Autor však také dokládá, a na konkrétních příkladech ukazuje, že i aktivistické prointegrační rozhodnutí soudu nemá v dlouhodobém horizontu velkou šanci obstát, pokud ho neakceptuje zákonodárce, resp. společenství států, v rámci něhož federální (kvazifederální) úroveň působí.

Podmínkou pro uznání diplomové práce za práci rigorózní je, v souladu s čl. 8 odst. 1 a čl. 4 odst. 3 Rigorózního řádu Univerzity Karlovy, že práce „prokazuje schopnost samostatné

činnosti v oblasti výzkumu, vývoje nebo další samostatné tvůrčí činnosti.“ Diplomová práce pana Zeleného tyto požadavky jednoznačně naplňuje. Práci považuji za velmi zdařile koncipovanou, na vysoké odborné úrovni. Autor si vytýčil rozbor a porovnání role soudů a zejména Soudního dvoru a Nejvyššího soudu v relevantním procesu integrace a obojímu zadání dostál.

Práce pracuje s rozumným množstvím zahraniční i české odborné literatury a se značným množstvím judikatury, Všechny prameny pak autor nejen přebírá a popisuje, ale prokládá i vlastní analýzou. Citační a stylistická úroveň práce je příkladná.

Závěr:

Diplomová práce Jana Zeleného podle mého názoru zcela určitě splňuje podmínky pro uznání jako práce rigorózní.

20. dubna 2021

Miluše Kindlová